

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สภาพของนักเรียนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพของนักเรียนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ในด้านสภาพร่างกาย สภาพความรู้สึก
นึกคิด สภาพทางครอบครัว และสภาพทางโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 131 คน
ผู้ปกครองนักเรียนดังกล่าวจำนวน 48 คน และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ
นักเรียนดังกล่าว จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 2.1 แบบสำรวจข้อมูลจากเอกสารของทางโรงเรียน
- 2.2 แบบสัมภาษณ์นักเรียน
- 2.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
- 2.4 แบบสอบถามครูประจำชั้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเดินทางไปยังโรงเรียนต่าง ๆ สํารวจข้อมูลจากเอกสารของทางโรงเรียน 131 ฉบับ สัมภาษณ์นักเรียน 131 คน สัมภาษณ์ผู้ปกครอง 48 คน แจกแบบสอบถามให้ครูประจำชั้นตอบ 131 ฉบับ และรับคืนด้วยตนเอง ได้ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์จำนวนทั้งหมด 441 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้อ้อมาคำนวณหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพร่างกาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 61.83 เป็นชาย เป็นหญิงเพียงร้อยละ 38.17 นักเรียนเหล่านี้มีอายุกระจายตั้งแต่ 6-13 ปี แต่ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 57.26 มีอายุ 7 ปี นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.47 เคยได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคคอตีบและบาดทะยัก แต่ไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคไทฟอยด์เป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 74.05

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 73.28 มีการเจริญเติบโตได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำหนักของนักเรียนไทย ซึ่งกองอนามัยโรงเรียน กรมอนามัย ได้จัดทำไว้ นักเรียนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 98.47 มีสายตาเป็นปกติ และไม่มีนักเรียนที่สวมแว่นตา

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของครูประจำชั้นและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 83.97, 82.44 และ 81.68 มีสุขภาพดีและศีรษะ ความสะอาดของเสื้อผ้า และความสมบูรณ์ของร่างกายอยู่ในระดับพอใช้ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันพบว่า นักเรียนร้อยละ 15.27 เป็นโรคฟันผุ รองลงมาคือร้อยละ 8.40 เป็นโรคพยาธิ

2. สภาพความรู้สึกนึกคิด ในด้านความรู้สึกต่อครอบครัว พบว่า นักเรียนชั้นส่วนใหญ่คือร้อยละ 98.47 คิดว่าพ่อแม่รักตน ชอบอยู่บ้านร้อยละ 89.31 และ

ร้อยละ 67.94 ไม่เกลียดบุคคลในครอบครัว

ในด้านความรู้สึกต่อเพื่อน พบว่า นักเรียนเข้าชั้นส่วนใหญ่คือร้อยละ 90.84 มีเพื่อนที่รักกันมากและนักเรียนร้อยละ 56.49 มีเพื่อนที่รักกันมากที่เรียนเก่งกว่า มีเพื่อนที่รักกันมากที่เรียนพอ ๆ กันร้อยละ 43.51 และส่วนใหญ่คือร้อยละ 90.84 ชอบทำงานกับเพื่อน ๆ และนักเรียนร้อยละ 77.86 คิดว่าเพื่อนรักตน

สำหรับความรู้สึกที่มีต่อครูประจำชั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 84.73 ชอบครูประจำชั้น และร้อยละ 74.05 คิดว่าครูประจำชั้นใจดี นักเรียนร้อยละ 77.10 คิดว่า ครูประจำชั้นรัก และร้อยละ 22.90 คิดว่าครูประจำชั้นไม่รัก นักเรียนที่รู้สึกกลัวและไม่กลัวครูประจำชั้นมีจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 57.25 และ 42.75 ตามลำดับ

ในด้านความรู้สึกที่มีต่อโรงเรียนและการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 95.42 อยากมาโรงเรียน และร้อยละ 96.18 รักโรงเรียน วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ วิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.98 นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.20 ชอบให้ครูสอนโดยการเล่านิทานประกอบ รองลงมาชอบให้อธิบายเฉย ๆ และชอบให้เล่นเกม ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 25.19 และ 20.61 ตามลำดับ

สำหรับความรู้สึกต่อตนเอง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.07 มีความเสียใจเมื่อไม่ได้เลื่อนชั้น นักเรียนร้อยละ 99.24 อยากได้เลื่อนชั้น และนักเรียนร้อยละ 47.33 เห็นว่าวิธีที่จะทำให้ได้เลื่อนชั้นคือ ต้องขยันอ่านหนังสือ

3. สภาพทางครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.92 แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่คือร้อยละ 87.50 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และก็มีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาถึงร้อยละ 10.42 ผู้ปกครองร้อยละ 66.67 มีอาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระหว่าง 1,000-2,000 บาท และไม่พบผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 3,000 บาท

วิธีการอบรมเลี้ยงดูและความเป็นอยู่ในครอบครัว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 62.50 อยู่กับบิดามารดา เมื่อทำความคินักเรียนร้อยละ 75.00 จะได้รับการพูกยกของชมเชย แต่ถ้าทำความผิด นักเรียนร้อยละ 68.75 จะถูกผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือน สำหรับการไปเล่นกับเพื่อน นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 68.75 ได้รับอิสระจากผู้ปกครองพอสมควร ส่วนการรับประทานอาหารเช้าและอาหารกลางวัน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 87.50 รับประทานอาหารเช้าก่อนไปโรงเรียนทุกวัน และมีนักเรียนเพียงร้อยละ 12.50 เท่านั้น ที่รับประทานอาหารเช้าเป็นบางวัน สำหรับอาหารกลางวันนั้น นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 41.67 ผู้ปกครองเตรียมให้ไปจากบ้าน และมีนักเรียนร้อยละ 33.33 กลับมารับประทานที่บ้าน และมีนักเรียนที่ผู้ปกครองให้เงินไปซื้อที่โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 20.83

การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่คือร้อยละ 81.25 ไม่เคยได้เข้าเรียนชั้นอนุบาล หรือชั้นเด็กเล็กมาก่อน เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนหรือทำการบ้านไม่ได้ นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 47.92 ผู้ปกครองให้ผู้อื่นช่วยแนะนำหรืออธิบายแทน และมีนักเรียนร้อยละ 18.75 ที่ผู้ปกครองมิได้ช่วยแต่อย่างใด ถ้านักเรียนขาดแคลนเครื่องแต่งกายหรือเครื่องเขียนแบบเรียน นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.83 ผู้ปกครองช่วยจัดหาให้ แต่ก็มีนักเรียนร้อยละ 22.92 ที่มีเท่าไรก็ใช้เท่านั้น สำหรับการติดต่อกับทางโรงเรียนในเรื่องการเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.00 ที่ผู้ปกครองมีการติดต่อกับทางโรงเรียนเป็นบางครั้งและก็มีนักเรียนถึงร้อยละ 43.75 ที่ผู้ปกครองไม่เคยติดต่อกับทางโรงเรียน ส่วนในด้านการตักเตือนให้นักเรียนทบทวนบทเรียนพบว่า มีนักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.17 ที่ผู้ปกครองตักเตือนให้ทบทวนบทเรียนเป็นบางครั้ง แต่ก็มีนักเรียนร้อยละ 16.66 ไม่เคยได้รับการตักเตือนจากผู้ปกครอง

วิธีการระยะทางและเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 87.50 เดินทางไปกลับด้วยตนเอง และนักเรียนทุกคนเดินทางด้วยความสะดวก

4. สภาพทางโรงเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมทั่วไป และพฤติกรรมด้านการเรียนดังนี้คือ

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 50.38 มีนิสัยเกียจคร้าน

ร้อยละ 54.20 มีความรับผิดชอบน้อย

ร้อยละ 51.15 ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ร้อยละ 50.38 ปรับตัวได้ดี

ร้อยละ 91.60 ไม่มีความรอบคอบในการทำงาน

ร้อยละ 70.23 จะใช้เวลาว่างด้วยการเล่น

ร้อยละ 68.70 ช่วยตนเองได้ดี

ร้อยละ 46.57 มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอยู่ในระดับพอใช้ได้

ร้อยละ 74.05 ไม่สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้

ร้อยละ 48.09 ชอบนั่งเหม่อลอย

ร้อยละ 66.41 ตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง

ร้อยละ 53.43 มีความพยายามน้อย

ร้อยละ 60.31 มีความสนใจในการร่วมกิจกรรมน้อย

ร้อยละ 49.62 มีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับไม่ดี

ร้อยละ 54.20 มีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับพอใช้ได้ รองลงมา

คือร้อยละ 37.40 มีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับมีปัญหา

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 74.81 มีปัญหาในการอ่าน

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 63.36 มีปัญหาในการเขียน

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 75.57 ไม่สนใจที่จะซักถามปัญหา

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 51.19 มีความสามารถในการตอบคำถาม

ในระดับพอใช้ได้

ด้านความสามารถในการจำเรื่องราว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ

67.94 มีความสามารถในการจำเรื่องราวต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้ได้และร้อยละ 29.01

มีปัญหาในการจำเรื่องราว

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.47 มีความสนใจทำการบ้านเป็นบางครั้ง

ความพึงพอใจของครูประจำชั้นเกี่ยวกับการกระทำที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับบริการเลื่อนชั้น พบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่คือร้อยละ 53.33 เห็นว่านักเรียนต้องได้รับบริการแก้ไขค่านิสภาพ และลดปัญหาการขาดเรียน รองลงมาคือร้อยละ 39.58 เห็นว่าต้องเตรียมความพร้อมและฝึกทักษะให้แก่นักเรียนให้มากขึ้น นอกจากนี้ครูประจำชั้นร้อยละ 33.33 เห็นว่าผู้ปกครองต้องเอาใจใส่เพิ่มขึ้น และต้องฝึกความพร้อมด้านการพูดและการออกเสียง

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนซ้ำชั้นและแนวทางแก้ไข พบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.17 เห็นว่า นักเรียนต้องซ้ำชั้นเนื่องมาจากมีปัญหาค่านิสภาพและไม่มีความพร้อม แนวทางการแก้ไข คือ ต้องฝึกความพร้อมให้เด็ก รองลงมาคือร้อยละ 25.00 เห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องซ้ำชั้นเนื่องจากมีปัญหาด้านบ้านและไม่สนใจเรียน แนวทางแก้ไขในข้อนี้คือ ต้องศึกษาปัญหาเฉพาะตัวของเด็ก นอกจากนี้ครูประจำชั้นร้อยละ 20.83 เห็นว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนซ้ำชั้น เนื่องมาจากไม่ทำงานด้วยตนเอง ขอบลอกงานเพื่อนหรือให้เพื่อนทำงานให้ แนวทางการแก้ไขสำหรับข้อนี้คือ ครูต้องสอนด้วยวิธีเร้าความสนใจเด็กให้มาก

ข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนซ้ำชั้นพบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่คือร้อยละ 45.83 และ 41.67 เห็นว่า นักเรียนขาดความตั้งใจในการทำงาน และชอบเล่นชอกชวย รองลงมาคือร้อยละ 37.50, 33.33 และ 31.25 เห็นว่า นักเรียนขาดแคลนอาหาร เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน ไม่สนใจเรียน และไม่ร่าเริง ตามลำดับ นอกจากนี้ครูประจำชั้นร้อยละ 25.00 เห็นว่า นักเรียนความจำไม่ดี

จากการสำรวจเอกสารของทางโรงเรียนเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลการเรียนและเวลาเรียน ทั้งนี้มีนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ในทุกกลุ่มประสบการณ์ แต่ส่วนใหญ่คือร้อยละ 92.37 ไม่ผ่านเกณฑ์ในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) รองลงมาคือร้อยละ 70.23 ไม่ผ่านเกณฑ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับ

เวลาเรียนนั้น นักเรียนร้อยละ 32.82 ไม่ผ่านเกณฑ์เวลาเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพร่างกาย จากผลการวิจัยพบว่า

1.1 นักเรียนส่วนใหญ่ เคยได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคคอตีบและบาดทะยัก ซึ่งเป็นไปตามกำหนดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคได้แก่เด็ก ของกองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อ (2525) ที่กำหนดให้เด็กทุกคนต้องมีภูมิคุ้มกันโรค ส่วนการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคไทฟอยด์และมีซีจี. พบว่า นักเรียนได้รับเป็นส่วนน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในวันที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขออกไปทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้ นั้นนักเรียนจำนวนหนึ่งไม่มาเรียน จึงทำให้ไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนเข้าชั้นมีภูมิคุ้มกันโรคก็พอสมควร

1.2 กำนันการเจริญเติบโต พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการเจริญเติบโต เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำหนักของนักเรียนไทย ซึ่งกองอนามัยโรงเรียน กรมอนามัย (2528) ได้จัดทำไว้ ซึ่งข้อค้นพบนี้อาจกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนต้องเรียนเข้าชั้นนั้น ไม่ได้ อยู่ที่ความเจริญเติบโตของนักเรียน แต่อาจมีปัจจัยอื่นที่ทำให้ต้องเข้าชั้นมากกว่า โดยเฉพาะ นักเรียนเข้าชั้นของจังหวัดลพบุรีส่วนใหญ่มีความเจริญเติบโตเป็นปกติตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย

1.3 จากบันทึกการตรวจสุขภาพของครูและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า นักเรียนเข้าชั้นร้อยละ 15.27 เป็นโรคฟันผุ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการสำรวจโรคในช่องปากของกองทันตสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2520 (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : คำนำ) โดยได้พบว่าเด็กอายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นโรคฟันผุร้อยละ 80 จึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียน และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่จะต้องป้องกันและตรวจรักษาพร้อมทั้งให้ความรู้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง ในเรื่องการรักษาสุขภาพปากและฟันให้ถูกวิธี จะเป็นแนวทางการแก้ไขได้ และขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 110) ได้จัดให้มี

โครงการ เป้าระวังทางทัศนศึกษาพินโรงเรียนประถมศึกษาให้ทั่วถึงทุกโรงเรียนแล้ว
ฉะนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเช่นครู ควรจะปฏิบัติตามโครงการนี้อย่างเคร่งครัดและให้ได้ผล
เพื่อที่ปัญหาเรื่องพันธุของนักเรียนจะได้น้อยลงหรือหมดไปในที่สุด

2. สภาพความรู้สึกนึกคิด

2.1 ความรู้สึกที่มีต่อครอบครัว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าพ่อแม่
รักตน ชอบอยู่บ้าน และไม่เกลียดบุคคลในบ้าน ทั้งนี้คงเนื่องมาจากนักเรียนได้รับความ
เอาใจใส่เลี้ยงดูและได้รับความรักความเมตตาจากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง แสดงให้เห็นว่า
การที่นักเรียนในจังหวัดชลบุรีต้องเข้าชั้นนั้น ไม่ได้เกิดจากปัญหาความแตกแยกของครอบครัว
และจากการที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนก็พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คือร้อยละ
72.92 อยู่ด้วยกัน ซึ่งข้อค้นพบนี้ ไม่สอดคล้องกับการค้นพบของสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสระบุรี (2527 : 22 : 25) ที่ค้นพบว่า การที่นักเรียนเข้าชั้นมีปัญหาจากผู้ปกครอง
เช่น พ่อแม่แยกกันอยู่ พ่อแม่ทะเลาะกันเป็นประจำ อยู่กับพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง และถูกผู้
ปกครองลงโทษบ่อย ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนเข้าชั้นของจังหวัดชลบุรีมีทัศนคติที่ดีต่อ
ครอบครัว ต่อสิ่งแวดล้อม และมีความอบอุ่นในชีวิต

2.2 ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเพื่อนที่รักกันมาก
ที่เรียนเก่งกว่า นักเรียนคิดว่าเพื่อนรักตน และชอบทำงานกับเพื่อน ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมา
จากต้องการความสนุกสนาน มีเพื่อนเล่นไม่คำนึงถึงผลการเรียนว่าใครเรียนเก่ง ใคร
เรียนไม่เก่ง จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนเข้าชั้น มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนและก็เป็นที่ยอมรับ
ของเพื่อน ๆ ไม่มีการแบ่งพรรค แบ่งพวกแต่อย่างใด

2.3 ความรู้สึกที่มีต่อครูประจำชั้น พบว่า นักเรียนชอบครูประจำชั้น
และคิดว่าครูประจำชั้นใจดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูประจำชั้นมีความรักและเมตตาต่อ
นักเรียน ไม่ค่อยทำโทษนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาทางครอบครัว ครูจะคอย
แนะนำแก้ไขหรือช่วยอยู่เสมอ จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามครูประจำชั้นได้ทราบว่า ครู
ส่วนใหญ่เคยบริจาทรพียและสิ่งของ หรืออุปกรณ์การเรียนตลอดจนเครื่องนุ่งห่มบางอย่าง
และเคยแบ่งอาหารให้รับประทาน จึงทำให้นักเรียนรักและชอบครูประจำชั้น

2.4 ความรู้สึกต่อโรงเรียนและผลการเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ รักและอยากมาโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูใจดีหรือเมื่อมาเรียนแล้วได้เล่นสนุกกับเพื่อน ๆ และจากการสัมภาษณ์นักเรียน ได้ทราบว่ากรณีที่นักเรียนอยากมาโรงเรียนนั้น เพราะต้องการมีความรู้ โรงเรียนมีของเล่นให้เล่นหลายอย่าง จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดสิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศในห้องเรียนหรือระหว่างเรียนให้เป็นที่จูงใจนักเรียนสมกับความรู้สึกในทางที่ดีที่นักเรียนมีต่อโรงเรียน

2.5 ความรู้สึกต่อตนเอง พบว่า นักเรียนรู้สึกเสียใจเมื่อไม่ได้เลื่อนชั้น และอยากจะได้รับกาเลื่อนชั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนต้องการไปเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ชั้นเดียวกัน ซึ่งได้เลื่อนไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และจากการสัมภาษณ์นักเรียนได้ทราบเหตุผลว่า อยากเรียนจบเร็ว ๆ จะได้ออกไปช่วยพ่อแม่ทำงาน

3. สภาพทางครอบครัว

3.1 สถานภาพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระหว่าง 1,000-2,000 บาท ซึ่งจัดว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของคลาร์ก (Clark 1967 : 339) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของบิดามารคากับภาวะการศึกษาของบุตรหลานชาวอเมริกัน นิโกร จำนวน 1,519 คน และพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารคามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการศึกษาของบุตรหลาน กล่าวคือ ถ้าบิดามารคามีการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่ำ นักเรียนก็จะมีแนวโน้มเรียนไม่ดีและสอบตกซ้ำชั้นสูง

3.2 วิธีการอบรมเลี้ยงดูและความเป็นอยู่ในครอบครัว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา เมื่อทำความดีนักเรียนจะได้รับคำพูดยกย่องชมเชยจากผู้ปกครอง แต่ถ้าทำผิดก็จะถูกว่ากล่าวตักเตือน และนักเรียนได้รับอิสระจากผู้ปกครองพอสมควร สำหรับในเรื่องอาหารเช้าและอาหารกลางวันนั้นพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับประทานอาหารเช้าทุกวันก่อนไปโรงเรียน ส่วนอาหารกลางวันนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ ผู้ปกครอง

จะเตรียมให้ไปจากบ้านหรือบางคนก็กลับมารับประทานที่บ้าน

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ จะใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตร ด้วยความรัก ความเมตตา ห่วงใยต่อบุตร ถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาค่า รายได้ค่า แต่ก็สามารถอบรมเลี้ยงดูบุตรได้เป็นอย่างดี ไม่ยอมปล่อยให้บุตรต้องออกอยาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของจังหวัดลพบุรีไม่ขาดแคลนอาหาร เช้าและอาหารกลางวัน และไม่มีปัญหาในเรื่องความแข็งแรงของร่างกาย

3.3 การให้การสนับสนุนด้านการศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 81.25 ไม่เคยเข้าเรียนชั้นอนุบาลหรือชั้นเต็กเล็กมาก่อน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองยากจนไม่มีเงินส่งให้เรียนในชั้นอนุบาลหรือชั้นเต็กเล็ก หรืออาจเป็นเพราะว่าส่วนใหญ่โรงเรียนที่เปิดสอนชั้นอนุบาลหรือเต็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กนั้น เอกชนเป็นผู้จัดทำและอยู่ในท้องถิ่นที่เจริญ ในชนบทยากจนไม่ค่อยจะเปิดให้เรียน ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแผนการเปิดขยายชั้นเต็กเล็ก (สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี 2529 : 1) ที่ระบุไว้ในสภาพปัจจุบันและปัญหาว่า เด็กก่อนวัยเรียน มีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาชั้นน้อย โดยเฉพาะในเขตชนบท เนื่องจากผู้ปกครองมีฐานะยากจน โดยเฉพาะจังหวัดจะมีเพียงร้อยละ 10.82 ของกลุ่มอายุในปีการศึกษา 2528 มีโรงเรียนที่เปิดสอนชั้นเต็กเล็ก 28 โรงเรียน จำนวนโรงเรียนประถมศึกษา 430 โรงเรียน ทั้งนี้จึงเป็นการสมควรที่ผู้ที่มีอำนาจในการจัดการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการในเรื่องการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียนระดับก่อนเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและเรียนในชั้นประถมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและข้อสำคัญจะช่วยลดปริมาณการตกซ้ำชั้นได้อย่างมาก

4. สภาพทางโรงเรียน

4.1 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.38 มีนิสัยเกียจคร้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบิดามารคาคตามใจไม่ฝึกให้นักเรียนช่วยทำงานเล็กน้อย ๆ หรือไม่กระตุ้นนักเรียน ให้เด็กสนใจเรียน จึงทำให้นักเรียนมีนิสัยเกียจคร้านได้

4.2 ความรับผิดชอบในการทำงาน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.20 มีความรับผิดชอบน้อยและร้อยละ 40.46 ไม่มีความรับผิดชอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านักเรียนอายุยังน้อยชอบที่จะเล่นมากกว่าเรียน หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกให้รู้จักรับผิดชอบ ทั้งนี้โรงเรียนหรือผู้ปกครองควรฝึกให้เด็กมีความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เด็กมีความรับผิดชอบดีขึ้น

4.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 51.15 ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และร้อยละ 44.27 มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกหัดทัศนใจด้วยตนเอง ไม่ได้รับการให้กำลังใจจากผู้ปกครองหรือครูหรือผู้ใกล้ชิด

ในกรณีที่นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนหรือทำการบ้านไม่ได้ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะให้ผู้อื่นช่วยแนะนำหรืออธิบายแทน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน จึงไม่มีเวลาดูแลหรือแนะนำ หรืออาจเป็นเพราะไม่มีความรู้ความสามารถที่จะอธิบายหรือแนะนำให้ได้ เนื่องจากไม่เข้าใจเนื้อหาวิธีการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ก็ได้ ซึ่งถ้าหากว่าผู้ปกครองมีความเข้าใจดีแล้วก็จะสามารถช่วยนักเรียนได้ ปัญหาเรื่องการซ้ำชั้นก็จะค่อย ๆ หดไป

การติดต่อกับทางโรงเรียนในเรื่องการเรียนของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีการติดต่อกับทางโรงเรียนในบางครั้งและผู้ปกครองบางท่านก็ไม่ติดต่อกับทางโรงเรียนเลย ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับที่ กลัยา สฤษดิ์กุล (2508 : 23-24) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนสอบตกไว้ว่า ผู้ปกครองไม่สนับสนุนและไม่สนใจการเรียนของนักเรียนและการติดต่อกับทางบ้านกับโรงเรียนไม่ดี

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจนต้องประกอบอาชีพจนไม่มีเวลาว่างพอที่จะมาติดต่อกับทางโรงเรียนหรืออาจเป็นเพราะผู้ปกครองคิดว่าเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว จึงปล่อยปละละเลยต่อการเรียนของบุตรหลานไม่สนใจแม้แต่จะตกเรียนให้นักเรียนทบทวนบทเรียน จึงทำให้ไม่รู้ปัญหาของนักเรียนและไม่สามารถช่วยได้ อาจมีผลเสียที่ทำให้นักเรียนต้องเรียนซ้ำชั้นในที่สุด

4.4 การปรับตัวเข้ากับเพื่อนพบว่า นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดี ร้อยละ 50.38 และปรับตัวไม่ได้ร้อยละ 49.62 จะเห็นว่าเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมต่าง ๆ โดยเฉพาะการที่เด็กออกจากบ้านมาสู่โรงเรียน เด็กจะต้องปรับตัวให้เข้าสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ดังที่ พิพจน์ วงศ์เกษม (2525 : 124) สรุปว่า เด็กวัยนี้เป็นวัยแห่งการรวมกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย มีความต้องการยอมรับจากเพื่อน ถ้าเด็กสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ก็จะมีปัญหา แต่ถ้าปรับตัวไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาขึ้น และมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างมาก จากข้อค้นพบนี้ อาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการปรับตัวไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนมาจากครอบครัวที่ไม่เหมือนกัน ได้รับความรักอบรมมาแตกต่างกันหรือบางคนก็อาจไม่ได้รับการอบรมเลย

4.5 ความรอบคอบในการทำงาน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรอบคอบในการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดความพร้อม หรือห่วยเล่นมากกว่าการเรียน จึงขาดความรอบคอบในการทำงาน เมื่อถึงเวลาครูที่สอนหรือมอบงานให้ทำก็จะทำผิด ๆ พลาด คะแนนที่ได้อาจจะไม่ค่อยดี และมีผลไปถึงการพิจารณาให้ได้รับการเลื่อนชั้นหรือซ้ำชั้น

4.6 การใช้เวลาว่างของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนจะเล่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนวัยนี้ไม่ชอบอยู่นิ่ง ๆ ชอบกระโดดปีนป่าย ดังที่ พิพจน์ วงศ์เกษม (2525 : 126) สรุปว่า เด็กวัยนี้กล่ามเนื้อจะทำงานประสานกันดี โดยเฉพาะกล่ามเนื้อใหญ่ (ขา แขน หรือส่วนหลัง) หรืออาจเป็นเพราะว่า เด็กเล่นอย่างไม่เป็นเวลา ไม่สนใจเรียน จึงมีผลให้ต้องเรียนซ้ำชั้นในที่สุด

4.7 นักเรียนร้อยละ 68.70 ช่วยตนเองได้ดีและนักเรียนร้อยละ 46.57 สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ในระดับพอใช้ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากได้รับการฝึกจากที่บ้านหรือทางโรงเรียน จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในทางที่ดีสามารถช่วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ แต่ก็ยังมีพฤติกรรมบางอย่างซึ่งไม่เป็นที่น่าพอใจ เช่น ไม่สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้ เหม่อลอย การที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่น่าพอใจอาจเนื่องมาจาก นักเรียนอายุยังน้อยไม่รู้วิธีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

หรืออาจเป็นเพราะวิธีการสอนของครูไม่จูงใจให้นักเรียนอยากเรียน ครูดูแลไม่ทั่วถึง หรือปล่อยให้ลอยละลือเลย จึงทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจเรียนและแสดงพฤติกรรมไม่ค่อยก็ออกมา เพื่อเรียกร้องความสนใจจากครู

4.8 ในด้านพฤติกรรมในด้านการเรียน พบว่า นักเรียนตั้งใจเรียน เป็นบางครั้ง มีความพยายามน้อยและไม่มี ความพยายาม สำหรับความสนใจร่วมกิจกรรม การเรียน นักเรียนสนใจน้อยและไม่สนใจ นอกจากนั้นนักเรียนยังมีปัญหาในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

เมื่อพิจารณาแล้วน่าจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ นั้นเอง ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาสาเหตุของการซ้ำชั้นของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม (2527 : 12) ที่สรุปไว้ว่า นักเรียนซ้ำชั้นเกิดจากขาดความ พยายามไม่สนใจเรียน ขาดความพร้อม และขาดความมั่นใจในตนเอง นอกจากนั้นยัง สอดคล้องกับข้อเสนอของ มนูญ คณะวัฒนา (2524 : 5) ที่เสนอไว้ว่า การเตรียม ความพร้อมทางกายาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้แก่เด็กเป็นสิ่งจำเป็นมาก ถ้าเด็กไม่มีความพร้อมแล้วครูไปสอนให้อ่าน เขียน จะทำให้เกิดความคับข้องใจ เด็ก ทำไม่ได้ ผิดหวังล้มเหลว อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดเลขไม่เป็น ผลที่สุดเด็กต้องสอบตก ซ้ำชั้น

พฤติกรรมด้านการเรียนซึ่งพบต่อมาอีกคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจ ชักถามปัญหา สนใจทำการบ้านเป็นบางครั้ง ที่นักเรียนมีพฤติกรรมเช่นนี้อาจเนื่องมา จากวิธีการสอนของครูไม่จูงใจให้นักเรียนอยากเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่กล้า ชักถามหรือไม่สนใจชักถามปัญหากับครูเกี่ยวกับเรื่องนี้ ส.จางงจิต (2527 : 17) กล่าว ว่า การสอนเป็นการทำงานกับสิ่งที่มีชีวิต ฉะนั้นครูผู้สอนและนักเรียนจะต้องมีอารมณ์ คอบสนองกันอยู่ตลอดเวลา "ความรัก" จึงเป็นส่วนประกอบอันหนึ่งที่เป็นแรงเสริมให้ นักเรียนตั้งใจเรียน สำหรับการที่นักเรียนไม่สนใจทำการบ้าน อาจเนื่องมาจากครูให้ การบ้านมากเกินไป นักเรียนยังไม่เข้าใจบทเรียนดีพอ และเมื่อกลับไปบ้านก็ไม่มีใครช่วย อธิบายให้ได้ จึงเป็นเหตุให้นักเรียนทำการบ้านบ้าง ไม่ทำบ้างหรือไม่ทำเลย ซึ่งใน เรื่องนี้ จันโททัย กลีบเมฆ (2526 : 24-27) เสนอไว้ว่า นอกจากครูจะต้องสอน

ให้เข้าใจและท้าทายความใคร่รู้ในเรื่องวิชาการแล้ว ครูยังต้องรู้และดำเนินการตามนโยบาย การให้การบ้านอย่างเคร่งครัดมีหลักการและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

สำหรับความสามารถในการตอบคำถามและความสามารถในการจำเรื่องราว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการตอบคำถามและจำเรื่องราวอยู่ในระดับพอใช้ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเรื่องที่ครูถามนักเรียนนั้นเป็นเรื่องที่เด็กไม่สนใจหรือคำถามอาจจะยากเกินไป นักเรียนแยกประเด็นไม่ถูกว่าจะตอบอย่างไร จึงจะถูกต้องและดีที่สุด ส่วนในการจำเรื่องราวต่าง ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่าเรื่องที่นักเรียนได้ยินได้ฟังมาเป็นเรื่องที่สนุกสนานน่าสนใจ และมีความหมายต่อนักเรียน จึงสามารถจำได้และตอบได้ ดังที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2524 : 7) กล่าวว่า การจำในสิ่งที่มีความหมาย ย่อมง่ายกว่าการพยายามจำในสิ่งที่ไม่ได้ทราบความหมาย ฉะนั้นการที่ครูจะสอนวิชาอะไรหรือบอกสิ่งใดให้นักเรียน ครูจะต้องคัดแปลงหรือปรับให้เหมาะสมและมีความหมายกับนักเรียน เพื่อที่จะเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนสนใจ ตั้งใจ จำได้แม่นยำ และสามารถตอบคำถามของครูได้อย่างถูกต้อง

ความเห็นของครูประจำชั้นเกี่ยวกับการกระทำที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับการเลื่อนชั้น พบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนต้องได้รับการแก้ไขด้านสุขภาพและลดปัญหาการขาดเรียน สุขภาพนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ต้องหมั่นระวังรักษาให้ดี การเจ็บป่วยบ่อย ๆ ทำให้สุขภาพทรุดโทรมไม่แข็งแรง ทำให้ต้องขาดเรียน เมื่อขาดเรียนมาก ๆ จะทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ๆ และถ้าไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม นักเรียนย่อมไม่เข้าใจบทเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ไม่ยอมมาโรงเรียน ซึ่งจะเป็นผลให้เวลาเรียนไม่พอหรือไม่ก็ไม่ผ่านจุดประสงค์ การเรียนรู้ในกลุ่มประสมการณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนต้องเข้าชั้นในที่สุด ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูและผู้บริหารต้องคอยดูแลเอาใจใส่ต่อสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมอ ท้องหาวิธีการป้องกันและรักษาให้เป็นผู้มีสุขภาพดีและมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนก็จะมีเวลาเรียนเพียงพอ และไม่ต้องเข้าชั้น

สาเหตุและแนวทางแก้ไข พบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนต้องซ้ำชั้น เนื่องจากมีปัญหาค้นการพูดและไม่มีความพร้อม แนวทางแก้ไขคือต้องฝึกความพร้อมให้นักเรียน ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การเรียนอะไรก็ตาม ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมเสียก่อน ผลการเรียนจะดีขึ้น ฉะนั้น ครูต้องพยายามฝึกความพร้อมให้กับนักเรียนทั้งด้านกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนั้นครูยังต้องฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่นักเรียนด้วย จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนคือ ไม่ต้องเรียนซ้ำชั้นนั่นเอง

ข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับการซ้ำชั้นของนักเรียน พบว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนขาดความตั้งใจในการทำงาน ชอบเล่น ชอบคุย ซากแกลนอาหาร เลื่อนผ้า และอุปกรณ์การเรียน ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่ได้รับการสอนที่ดีจากครูหรือไม่ได้รับการเสริมแรงในทางที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนขาดความตั้งใจในการทำงาน สำหรับนักเรียนที่ชอบเล่น ชอบคุย อาจเนื่องมาจากขทเรียนไม่น่าสนใจหรือการเตรียมการสอนของครูไม่ดีพอ จึงไม่สามารถจูงใจให้เด็กสนใจการเรียน ส่วนการซากแกลนอาหาร เลื่อนผ้าและอุปกรณ์การเรียน อาจเนื่องมาจากความยากจนของผู้ปกครอง จึงทำให้เกิดความซากแกลนดังกล่าว แต่ก็มีจำนวนไม่มากเท่าใดนัก

สำหรับผลการเรียนและเวลาเรียนของนักเรียน จากการสำรวจเอกสารของทางโรงเรียนพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียน รองลงมาคือไม่ผ่านเกณฑ์เวลาเรียน โดยที่มีนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มวิชาทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) มากที่สุด คือร้อยละ 92.37 ส่วนไม่ผ่านเกณฑ์เวลาเรียนคิดเป็นร้อยละ 32.82 สำหรับเรื่องการไม่ผ่านเกณฑ์เวลาเรียนของนักเรียนอาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่มีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่ว ๆ ไป บางครั้งต้องไปรับจ้างในท้องถิ่นอื่น นักเรียนก็ต้องรับภาระดูแลบ้านหรือน้อง ๆ หรือบางครั้งก็ต้องติดตามไปด้วย เนื่องจากไม่มีใครดูแลแทน จึงทำให้นักเรียนต้องขาดเรียนไปในที่สุดเวลาเรียนก็ไม่พอ ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงต้องซ้ำชั้น

ส่วนการไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ นั้น พบว่า

กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) นักเรียนส่วนใหญ่คือสูงกว่าร้อยละ 90 ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ 48 คือ อ่านเขียนและค้นคว้าที่ขึ้นต้นด้วยหรือขึ้นด้วย สร พร ส โค จุดประสงค์ที่ 49 คือ ผ่านและเขียนคำที่ใช้ ท ณ ป ษ ศ ค ช ญ ฤ สะกดได้ และจุดประสงค์ที่ 54 คือ เขียนข้อความสั้น ๆ บรรยายภาพได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาวิชาในจุดประสงค์ดังกล่าวมากและยากเกินความสามารถของนักเรียนที่เริ่มเรียน

กลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ คือ สูงกว่าร้อยละ 90 ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ 25 คือลบเลขซึ่งมีตัวตั้งไม่เกิน 100 โค จุดประสงค์ที่ 26 คือ ทำโจทย์การนับเพิ่มนับลด การแบ่งสิ่งของเป็นกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กันได้ และจุดประสงค์ที่ 29 คือ ทำโจทย์ระคนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนยังไม่มีความพร้อมเพียงพอหรือครูผู้สอนไม่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ อย่าง หรืออาจเป็นเพราะว่าครูไม่ค่อยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนในแต่ละครั้ง หรืออาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ช่วยสอบทบทวนให้ จึงทำให้นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ในข้อดังกล่าว

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ คือร้อยละ 81 - 90 ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ 28 คือ อธิบายความหมายของคำว่า "ชาติไทย" และ "คนไทย" อย่างย่อ ๆ ได้ จุดประสงค์ที่ 32 คือ เล่าเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าอยู่หัว พระราชินี พระบรมโอรสาธิราช โคและจุดประสงค์ที่ 33 คือ บอกพระราชนิพนธ์สำคัญ ๆ ของในหลวง พระราชินี ทรงกระทำแก่ชุมชนของคนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียนชั้นเล็ก ๆ จะเข้าใจและจำได้ หรืออาจเป็นเพราะครูผู้สอนไม่ได้นั้นมากนัก แต่มุ่งเน้นในกลุ่มวิชาอื่นมากกว่าและหรืออาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีวิทยุหรือโทรทัศน์ที่จะได้ฟังหรือดูข่าวในพระราชสำนักบ่อยครั้ง หรือถ้ามีวิทยุหรือโทรทัศน์ก็จะชอบรับฟังหรือชมรายการบันเทิงมากกว่า

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 92.37 ไม่ผ่านเกณฑ์ในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย และคณิตศาสตร์) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มทักษะมีเนื้อหาวิชามากและยากแก่การทำ ความเข้าใจ และเวลาที่ใช้ในการเรียนในกลุ่มนี้น้อย ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาจึงทำให้ ครูผู้สอนไม่มีเวลาพอที่จะทบทวนให้ได้เต็มที่ หรืออาจเป็นเพราะว่านักเรียนเพิ่งเข้ามา เรียนใหม่ ๆ เป็นชั้นแรกยังไม่ค่อยมีความพร้อมที่จะเรียนและต้องมาเรียนในวิชาที่มี เนื้อหามากและยุ่งยากซับซ้อน จึงทำให้ผลการเรียนในกลุ่มทักษะไม่ดีและไม่ผ่านเกณฑ์ เป็นจำนวนมาก

ก็จะเห็นได้จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดให้สอน กลุ่มทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) ซึ่งเป็นวิชาสำคัญที่จะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ ในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ โดยกำหนดเวลาเรียนไว้ 50% หรือ 500 ชั่วโมง จากเวลา เรียนตลอดปี 1,000 ชั่วโมง โดยแบ่งให้เรียนภาษาไทย 35% หรือ 350 ชั่วโมง หรือ 1,050 คาบ (คาบละ 20 นาที) และให้เรียนคณิตศาสตร์ 15% หรือ 150 ชั่วโมง หรือ 450 คาบ (คาบละ 20 นาที) เนื่องจากมีเนื้อหาวิชาที่ต้องเรียนมาก กล่าวคือ ภาษาไทยต้องเรียน 40 บทเรียน คณิตศาสตร์จะต้องเรียน 17 บทเรียน และมีจุด ประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มทักษะรวมทั้งหมด 84 จุดประสงค์ (ภาษาไทย 55 จุดประสงค์ คณิตศาสตร์ 29 จุดประสงค์) และจากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามจากครูประจำชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกคนต่างก็ตอบเหมือนกัน ๆ กันว่า กลุ่มทักษะนั้นเนื้อหา วิชามาก แต่เวลาเรียนน้อย สอนไม่ค่อยจะทันตามแผนการสอนที่จังหวัดกำหนดไว้ และ จากการที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (2527 : 16) ได้ศึกษาสาเหตุ และวิธีการแก้ปัญหาการเรียนช้าชั้นในระดับประถมศึกษา พบว่านักเรียนช้าชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ในทุกกลุ่มประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มทักษะ นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.71

และจากความเห็นของ กมล สุภประเสริฐ (2514 : 12-13) ที่ว่า การฝึก ให้เด็กทำอะไรได้นั้น ผู้ฝึกต้องคิดว่าเด็กนั้นมีความเจริญถึงขีดสุดของร่างกายที่จะได้รับการ ฝึกเรื่องนั้น ๆ หรือไม่ และการที่เด็กยังไม่ถึงขีดวุฒิภาวะ หรือยังไม่มีความพร้อม ในด้านต่าง ๆ แล้วครูหรือพ่อแม่ไปบีบบังคับให้เด็กพยายามทำนั้น บางครั้งเด็กก็สามารถ ทำได้ แต่บางครั้งก็ก่อให้เกิดปัญหา เด็กอาจเกิดความคับข้องใจไม่กล้าทำในสิ่งนั้น ๆ

ซึ่งนับว่าเป็นโทษต่อการพัฒนาของเด็กเป็นอันมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

1.1 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขาดความพร้อมในด้านการฟัง พูด อ่าน และการเขียน ควรพิจารณาเปิดดำเนินการให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา โดยอาจจะเปิดสอนชั้นเด็กเล็กหรือชั้นอนุบาลจนบทให้ขยายไปยังโรงเรียนที่มีปัญหาการเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกโรงเรียน

1.2 จากการวิจัยพบว่า ฐานะทางครอบครัวของนักเรียนยากจน ทำให้นักเรียนจำนวนหนึ่งขาดแคลนอาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรคและอุปกรณ์การเรียน ซึ่งปัญหานี้ โรงเรียนอาจช่วยเหลือได้โดยติดต่อขอบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาหรือขอจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว

1.3 โรงเรียนจะต้องติดตามและร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา โดยมีครูประสานงานกับผู้ปกครองชี้แจงให้ทราบถึงผลเสียของการขาดเรียนและรับทราบปัญหาของนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อช่วยกันคลี่คลายในทางที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ปกครองมีความศรัทธาต่อครูและโรงเรียน ตลอดจนเห็นความสำคัญของการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะต่อครูประจำชั้น

2.1 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคไทฟอยด์ และไม่ได้รับวัคซีน บี ซี จี และเป็นโรคพันธุและเป็นโรคพยาธิ จึงเป็นหน้าที่ของครูประจำชั้นที่จะต้องคอยสำรวจสุขภาพของนักเรียนตลอดเวลา เมื่อพบความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับนักเรียนต้องรายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบโดยด่วน

2.2 จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองจบการศึกษาในระดับต่ำกว่า หรือบางคนก็ไม่ได้รับการศึกษาแต่อย่างใด จึงไม่สามารถที่จะช่วยเหลือหรือทบทวนบทเรียนให้แก่กันได้ ซึ่งทางโรงเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาของผู้ปกครองได้ แต่โรงเรียนจะช่วยให้โดยการทำครูต้องรับหน้าที่แทนผู้ปกครองประเภทนี้ ด้วยการสอนทบทวนให้นักเรียนเสียเอง ในช่วงเวลาว่างหรือเวลาเย็นหลังจากเลิกเรียนแล้ว หรือเวลาใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสม

2.3 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ดังนั้นครูประจำชั้นควรจะได้เอาใจใส่และ เน้นการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ทั้ง 2 เป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีคำจำกัดความถึงความสามารถในด้านสติปัญญาของนักเรียน จึงไม่ทราบแน่ชัดว่า สติปัญญามีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพร่างกาย สภาพความรู้สึกนึกคิด สภาพทางครอบครัว และสภาพทางโรงเรียน ตลอดจนวิธีการให้ความรู้ของครูโดยการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. วิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างด้าน ไอ.คิว. ของนักเรียนชั้นชั้นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่คงซ้ำชั้น
2. วิจัยเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างโรงเรียนที่มีนักเรียนซ้ำชั้นมากที่สุดกับโรงเรียนที่ไม่มีนักเรียนซ้ำชั้น
3. วิจัยหาจุดประสงค์ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่นักเรียนไม่ผ่านเพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหา